

Legea securității și sănătății în muncă

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I DISPOZIȚII GENERALE

Art. 1. -

(1) Prezenta lege are ca scop reglementarea de măsuri privind promovarea îmbunătățirii securității și sănătății lucrătorilor în timpul desfășurării activității.

(2) Legea stabilește principii generale referitoare la prevenirea riscurilor profesionale, protecția securității și a sănătății lucrătorilor și a altor participanți la procesul de muncă, eliminarea factorilor de risc și accidentare, informarea, consultarea, participarea echilibrată în condițiile legii, instruirea lucrătorilor și a reprezentanților lor, precum și direcțiile generale pentru implementarea principiilor menționate.

Art. 2.

Convențiile internaționale și contractele bilaterale încheiate de persoane juridice române cu parteneri străini, în vederea efectuării de lucrări cu personal român pe teritoriul altor țări, vor cuprinde clauze privind securitatea și sănătatea în muncă.

CAPITOLUL II DOMENIU DE APLICARE

Art. 3. -

(1) Prezenta lege se aplică în toate sectoarele de activitate, publice și private.

(2) Prevederile prezentei legi se aplică angajatorilor, lucrătorilor și celorlalți participanți la procesul de muncă.

Art. 4. -

(1) Fac excepție de la prevederile art. 3, alin.(1) cazurile în care particularitățile inerente anumitor activități de salvare specifice din serviciile publice, cum ar fi forțele armate sau de poliție, sau anumitor activități de salvare specifice structurilor de protecție civilă, vin în contradicție cu această lege.

(2) În cazurile prevăzute la alineatul precedent, trebuie să se asigure securitatea și sănătatea lucrătorilor și a celorlalți participanți la procesul de muncă, ținând seama, cât mai mult posibil, de obiectivele prezentei legi.

Art. 5.

În sensul prezentei legi, se definesc următorii termeni:

a) lucrător: orice persoană care desfășoară o activitate către un angajator, în condițiile legii, inclusiv studenții, elevii în perioada efectuării stagiului de practică, precum și ucenicii, membrii

cooperatori, membrii asociațiilor familiale, persoane fizice autorizate, cu excepția personalului care prestează activități în gospodăria particulară ca personal domestic;

b) angajator: orice persoană fizică sau juridică care este titulara raportului de muncă sau de serviciu, cu lucrătorul respectiv și care are responsabilitatea întreprinderii și/sau unității;

c) alți participanți la procesul de muncă:

- persoane aflate în unitate în perioada de verificare prealabilă a aptitudinilor profesionale în vederea angajării;
- persoane care vizitează întreprinderea și/sau unitatea;
- persoane care prestează activități în folosul comunității;
- persoane care prestează activități în regim de voluntariat;
- șomerii, în perioada de reconversie profesională în care prestează activitatea pentru care sunt pregătiți;
- orice altă persoană pentru care contractul individual de muncă nu a fost încheiat în formă scrisă și pentru care se poate face dovada prevederilor contractuale și a prestațiilor efectuate prin orice alt mijloc de probă.

d) reprezentant al lucrătorilor, cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor: persoană aleasă, selecționată sau desemnată de lucrători, în conformitate cu prevederile legale, să-i reprezinte pe aceștia în ceea ce privește problemele referitoare la protecția securității și sănătății lucrătorilor în muncă;

e) prevenire: ansamblu de dispoziții sau măsuri luate sau prevăzute în toate etapele procesului de muncă, în scopul de a evita sau reduce riscurile profesionale.

f) eveniment: orice accident care a antrenat decesul sau vătămări ale organismului sau orice incident periculos care s-a produs în domeniul de responsabilitate al angajatorului în timpul procesului de muncă, precum și situațiile de persoane date dispărute, accidentele de traseu sau de circulație în condițiile în care în accident au fost implicate persoane angajate, orice caz susceptibil de boală profesională sau îmbolnăvire legată de profesiune.

g) accident de muncă: vătămarea violentă a organismului, precum și intoxicația acută profesională, care au loc în timpul procesului de muncă sau în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu, și care provoacă incapacitate temporară de muncă de cel puțin 3 zile calendaristice, invaliditate ori deces.

h) boală profesională: afecțiunea care se produce ca urmare a exercitării unei meserii sau profesii, cauzate de agenți nocivi fizici, chimici sau biologici caracteristici locului de muncă, precum și de suprasolicitarea diferitelor organe sau sisteme ale organismului, în procesul de muncă.

i) echipament de muncă: orice mașină, aparat, unealtă sau instalație folosită în muncă.

j) echipament individual de protecție: orice echipament destinat a fi purtat sau mănuit de un lucrător pentru a-l proteja împotriva unuia sau mai multor riscuri care ar putea să-i pună în pericol securitatea și sănătatea la locul de muncă, precum și orice supliment sau accesoriu proiectat pentru a îndeplini acest obiectiv.

k) loc de muncă: locul destinat să adăpostească posturi de lucru în clădirea întreprinderii și/sau unității și orice alt loc de desfășurare a activității la care lucrătorul are acces în timpul executării sarcinilor sale de muncă.

l) loc de muncă cu pericol deosebit: locul de muncă ce prezintă un înalt risc de accidentare sau îmbolnăvire profesională, care, datorită caracteristicilor proprii procesului tehnologic sau mediului de muncă, instalațiilor și utilajelor cu regim de funcționare continuu sau cu grad ridicat de pericol în exploatare, necesită cunoașterea și respectarea cu strictețe a disciplinei tehnologice, a normelor

de securitate a muncii, a regulilor de ordine și disciplină a muncii, pentru prevenirea oricăror avarii, explozii, incendii sau alte accidente tehnice cu consecințe grave.

m) pericol iminent de accidentare: situația concretă, reală și actuală căreia îi lipsește doar prilejul declanșator pentru a deveni realitate în orice moment

n) stagiul de practică: instruirea cu caracter aplicativ, specifică meseriei sau specialității în care se pregătesc elevii, studenții, ucenicii, precum și șomerii în perioada de reconversie profesională..

o) securitatea și sănătatea în muncă: ansamblul de activități instituționalizate având ca scop asigurarea celor mai bune condiții în desfășurarea procesului de muncă, apărarea vieții, integrității fizice și psihice, sănătății lucrătorilor și a altor persoane participante la procesul de muncă.

p) incident periculos: eveniment identificabil (cum ar fi: explozia, incendiul, avaria, accidentul tehnic, emisii majore de noxe), rezultat din disfuncționalitatea unei activități sau unui echipament de muncă sau/și din comportamentul neadecvat al factorului uman care nu a afectat lucrătorii și/sau ceilalți participanți la procesul de muncă, dar era posibil să aibă asemenea urmări și/sau a cauzat sau era posibil să producă pagube materiale.

CAPITOLUL III OBLIGAȚIILE ANGAJATORILOR

Secțiunea I. Obligații generale ale angajatorilor

Art. 6. -

(1) Angajatorul are obligația de a asigura securitatea și sănătatea lucrătorilor și a altor participanți la procesul de muncă, în toate aspectele legate de muncă.

(2) În cazul în care un angajator, conform art. 8, alin. (4), apelează la servicii sau persoane competente din exterior, abilitate conform legii, acesta nu este exonerat de responsabilitățile sale în acest domeniu.

(3) Obligațiile lucrătorilor și a celorlalți participanți la procesul de muncă în domeniul securității și sănătății în muncă nu aduc atingere principiului responsabilității angajatorului.

Art. 7

(1) În cadrul responsabilităților sale, angajatorul trebuie să ia măsurile necesare pentru asigurarea securității și protecția lucrătorilor și a celorlalți participanți la procesul de muncă, inclusiv pentru prevenirea riscurilor profesionale, informarea, instruirea, precum și asigurarea cadrului organizatoric și a mijloacelor necesare.

(2) Angajatorul trebuie să urmărească adaptarea măsurilor prevăzute la alineatul precedent, ținând seama de schimbarea condițiilor, în scopul îmbunătățirii situațiilor existente.

(3) Angajatorul trebuie să implementeze măsurile prevăzute la alin. (1) și (2), pe baza următoarelor principii generale de prevenire:

a) evitarea riscurilor;

b) evaluarea riscurilor care nu pot fi evitate;

c) combaterea riscurilor la sursă;

d) adaptarea muncii la om, în special în ceea ce privește proiectarea posturilor de muncă, alegerea echipamentelor de muncă, alegerea metodelor de muncă și de producție, în special

în vederea reducerii monotoniei muncii, a muncii cu ritm de muncă predeterminat și reducerii efectelor acestora asupra sănătății;

e) adaptarea la progresul tehnic;

f) înlocuirea pericolelor prin nonpericole sau pericole mai mici;

g) dezvoltarea unei politici de prevenire cuprinzătoare și coerente care să cuprindă tehnologiile, organizarea muncii, condițiile de muncă, relațiile sociale și influența factorilor din mediul de muncă;

h) adoptarea, în mod prioritar, a măsurilor de protecție colectivă față de măsurile de protecție individuală;

i) acordarea de instrucțiuni corespunzătoare lucrătorilor;

(4) Fără a prejudicia alte prevederi ale acestei legi, ținând seama de natura activităților din întreprindere și/sau unitate, angajatorul trebuie:

a) să evalueze riscurile pentru securitatea și sănătatea lucrătorilor, inclusiv la alegerea echipamentului de muncă, a substanțelor sau preparatelor chimice utilizate și la amenajarea locurilor de muncă.

Ulterior acestei evaluări și dacă este necesar, măsurile de prevenire, precum și metodele de lucru și de producție aplicate de către angajator trebuie:

- să asigure efectiv o îmbunătățire a nivelului securității și a protecției sănătății lucrătorilor;

- să fie integrate în ansamblul activităților întreprinderii și/sau unității respective și la toate nivelurile ierarhice;

b) să ia în considerare, atunci când încredințează sarcini unui lucrător, capacitățile acestuia în ceea ce privește securitatea și sănătatea;

c) să asigure ca planificarea și introducerea de noi tehnologii să facă obiectul consultărilor cu lucrătorii și/sau reprezentanții lor în ceea ce privește consecințele alegerii echipamentelor, amenajării condițiilor de muncă și a impactului factorilor din mediul de muncă asupra securității și sănătății lucrătorilor;

d) să ia măsurile corespunzătoare pentru ca numai lucrătorii care au primit și și-au însușit instrucțiuni adecvate să poată avea acces în zonele cu risc specific.

(5) Fără a aduce prejudicii altor prevederi ale prezentei legi, atunci când în același loc de muncă își desfășoară activitatea lucrători din mai multe întreprinderi, angajatorii acestora trebuie:

a) să coopereze în implementarea prevederilor privind securitatea, sănătatea și igiena luând în considerare natura activităților;

b) să își coordoneze acțiunile lor în vederea protecției și prevenirii riscurilor profesionale;

c) să se informeze reciproc despre aceste riscuri;

d) să-i informeze despre aceste riscuri pe lucrătorii și/sau reprezentanții acestora.

(6) Măsurile privind securitatea, igiena și sănătatea în muncă nu trebuie să comporte, în nici o situație, obligații financiare pentru lucrători.

Secțiunea II. Servicii de prevenire și protecție

Art. 8. -

(1) Fără a aduce prejudicii obligațiilor ce fac obiectul articolelor 6 și 7, angajatorul va desemna unul sau mai mulți lucrători, pentru a se ocupa de activitățile de protecție și de activitățile de prevenire a riscurilor profesionale din întreprinderea și/sau unitatea proprie, denumiți în continuare lucrători desemnați.

(2) Lucrătorii desemnați nu trebuie să fie prejudiciați ca urmare a activității lor de protecție și a activității de prevenire a riscurilor profesionale.

(3) Lucrătorii desemnați trebuie să dispună de timpul necesar pentru a-și putea îndeplini obligațiile ce le revin prin prezenta lege.

(4) Dacă, în întreprinderea sau unitatea respectivă, nu se pot lua măsurile necesare de prevenire și protecție din lipsa personalului specializat, angajatorul trebuie să recurgă la persoane juridice sau fizice din afara întreprinderii/unității respective, abilitate conform legii, denumite în continuare servicii externe.

(5) În cazul în care angajatorul recurge la persoanele sau serviciile externe prevăzute la alineatul precedent, acestea trebuie să fie informate de către angajator asupra factorilor cunoscuți că au sau susceptibili de a avea efecte asupra securității și sănătății lucrătorilor și trebuie să aibă acces la informațiile prevăzute la art. 18.

(6) Angajatorii trebuie să asigure ca lucrătorii desemnați să primească, în principal, atribuții privind securitatea și sănătatea în muncă și, cel mult, atribuții complementare.

Art. 9. -

(1) În toate cazurile, pentru a se ocupa de organizarea măsurilor de prevenire și de protecție, ținând seama de mărimea întreprinderii și/sau unității și/sau de riscurile la care sunt expuși lucrătorii, precum și de distribuția acestora în cadrul întreprinderii și/sau unității:

a) - lucrătorii desemnați trebuie să aibă capacitatea necesară și să dispună de mijloacele adecvate;

b) - serviciile externe trebuie să aibă aptitudinile necesare și să dispună de mijloace personale și profesionale necesare și să fie abilitate, conform legii;

c) - lucrătorii desemnați și serviciile externe trebuie să fie în număr suficient.

(2) Prevenirea riscurilor, precum și protecția sănătății și securitatea lucrătorilor, trebuie să fie asigurate de unul sau mai mulți lucrători, de un serviciu sau servicii distincte, din interiorul sau din exteriorul întreprinderii și/sau unității.

Lucrătorul / lucrătorii și/sau serviciul/ serviciile trebuie să colaboreze ori de câte ori este necesar.

(3) În cazul întreprinderilor mici, în care se desfășoară activități fără riscuri deosebite, angajatorul poate el însuși să își asume atribuțiile din domeniul securității și sănătății în muncă pentru realizarea măsurilor prevăzute de prezenta lege dacă are competența necesară în domeniu.

(4) Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei stabilește prin normele metodologice ale prezentei legi, capacitățile și aptitudinile necesare, precum și numărul considerat suficient, la care s-a făcut referire la art.9, alin. (1).

Secțiunea III. Primul ajutor, stingerea incendiilor, evacuarea lucrătorilor, pericol iminent

Art. 10. -

(1) Angajatorul trebuie:

a) - să ia măsurile necesare pentru acordarea primului ajutor, stingerea incendiilor și evacuarea lucrătorilor și a celorlalți participanți la procesul de muncă, adaptate naturii activităților și mărimii întreprinderii și/sau unității, ținând seama de prezența altor persoane;

b) - să stabilească legăturile necesare cu serviciile specializate, îndeosebi în ceea ce privește primul ajutor, serviciul medical de urgență, salvare și pompieri.

(2) Conform alineatului precedent, angajatorul trebuie să desemneze lucrătorii care aplică măsurile de prim ajutor, stingerea incendiilor și evacuarea lucrătorilor și a celorlalți participanți la procesul de muncă.

Numărul acestor lucrători, pregătirea acestora și echipamentul pus la dispoziția lor trebuie să fie adecvate mărimii și/sau riscurilor specifice întreprinderii și/sau unității.

Art. 11. -

(1) Angajatorul trebuie:

a) să informeze, cât mai curând posibil, toți lucrătorii care sunt sau pot fi expuși unui risc de pericol iminent, asupra acestui risc și asupra măsurilor luate sau care trebuie să fie luate pentru protecția lor;

b) să ia măsuri și să dea instrucțiuni pentru a da lucrătorilor posibilitatea să oprească lucrul și/sau să părăsească imediat locul de muncă și să se îndrepte spre o zonă sigură, în cazul de pericol iminent;

c) să nu impună lucrătorilor reluarea lucrului în situația în care încă există un pericol iminent, înafara cazurilor excepționale și pentru motive justificate.

(2) Lucrătorii care, în cazul unui pericol iminent, părăsesc locul de muncă și/sau o zonă periculoasă, nu trebuie să fie supuși nici unui prejudiciu și trebuie să fie protejați împotriva oricăror consecințe vătămătoare și nejustificate, în conformitate cu prevederile legale.

(3) Angajatorul trebuie să se asigure că în cazul unui pericol iminent pentru propria securitate sau a altor persoane și în cazul în care șeful ierarhic imediat superior nu poate fi contactat, toți lucrătorii sunt apti să aplice măsurile corespunzătoare în conformitate cu cunoștințele lor și mijloacele tehnice de care dispun, pentru a evita consecințele unui astfel de pericol.

Pentru acțiunile lor aceștia nu trebuie să fie prejudiciați, excepție făcând situațiile în care acționează fără discernământ sau dau dovadă de neglijență gravă.

Secțiunea IV. Alte obligații ale angajatorilor

Art. 12.

(1) Angajatorul trebuie:

a) să dețină o evaluare a riscurilor pentru securitatea și sănătatea în muncă, inclusiv pentru acele grupuri de salariați care sunt expuși riscurilor specifice;

b) să decidă asupra măsurilor de protecție care trebuie luate și, după caz, asupra echipamentului de protecție care trebuie utilizat;

c) să țină evidența accidentelor de muncă care au ca urmare o incapacitate de muncă mai mare de 3 zile de lucru, a bolilor profesionale, a incidentelor periculoase, precum și a accidentelor de muncă așa cum sunt definite la art.5 lit.g);

d) să redacteze pentru autoritățile competente și în conformitate cu reglementările legale, rapoarte privind accidentele de muncă suferite de lucrătorii săi.

(2) Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei va stabili prin ordin al ministrului muncii, în funcție de natura activităților și mărimea întreprinderilor, obligațiile ce revin diferitelor categorii de întreprinderi cu privire la alinierea la documentele prevăzute în alin. (a) și (b) și la pregătirea lor prevăzute în alin. 1 (c) și (d).

Art. 13.

În vederea asigurării condițiilor de securitate și sănătate în muncă și pentru prevenirea accidentelor de muncă și a bolilor profesionale, angajatorii trebuie:

a) să adopte, din faza de cercetare, proiectare și execuție a construcțiilor, a echipamentelor de muncă, precum și la elaborarea tehnologiilor de fabricație, soluții conforme prevederilor legale

în vigoare privind securitatea și sănătatea în muncă, prin a căror aplicare să fie diminuate sau eliminate riscurile de accidentare și de îmbolnăvire profesională a lucrătorilor și a altor persoane participante la procesul de muncă;

b) să întocmească un plan de prevenire și protecție compus din măsuri tehnice, sanitare, organizatorice și de altă natură, bazat pe evaluarea riscurilor, pe care să îl aplice corespunzător condițiilor de muncă specifice unității;

c) să obțină autorizația de funcționare din punct de vedere al securității și sănătății în muncă, înainte de începerea oricărei activități, conform prevederilor legale;

d) să stabilească pentru lucrători, în fișa postului, și pentru ceilalți participanți la procesul de muncă atribuțiile și răspunderea ce le revin în domeniul securității și sănătății în muncă, corespunzător funcțiilor exercitate;

e) să elaboreze instrucțiuni proprii, în spiritul prezentei legi, pentru completarea și/sau aplicarea reglementărilor de securitate și sănătate în muncă, ținând seama de particularitățile activităților și ale locurilor de muncă aflate în responsabilitatea sa;

f) să asigure și să controleze, prin servicii externe, prin lucrătorii desemnați sau prin propria competență, după caz, cunoașterea și aplicarea, de către toți lucrătorii și participanții la procesul de muncă, a măsurilor prevăzute în planul de prevenire stabilit, precum și a prevederilor legale în domeniul securității și sănătății în muncă;

g) să ia măsuri pentru asigurarea de materiale necesare informării și educării lucrătorilor și participanților la procesul de muncă, cum ar fi afișe, pliante, filme, diafilme, cu privire la securitatea și sănătatea în muncă, în funcție de fiecare caz;

h) să asigure informarea fiecărei persoane, anterior angajării în muncă, asupra riscurilor la care aceasta este expusă la locul de muncă, precum și asupra măsurilor de prevenire necesare;

i) să ia măsuri pentru autorizarea exercitării meseriilor și a profesiilor prevăzute de legislația specifică în vigoare;

j) să angajeze numai persoane care, în urma examenului medical la angajare și a verificării aptitudinilor psihoprofesionale, corespund sarcinii de muncă pe care urmează să o execute și să asigure controlul medical periodic, ulterior angajării;

k) să țină evidența locurilor de muncă cu pericol deosebit, conform reglementărilor în vigoare;

l) să asigure funcționarea permanentă și corectă a sistemelor și dispozitivelor de protecție, a aparaturii de măsură și control, precum și a instalațiilor de captare, reținere și neutralizare a substanțelor nocive degajate în desfășurarea proceselor tehnologice;

m) să prezinte documentele și să dea relațiile solicitate de inspectorii de muncă în timpul controlului sau al efectuării cercetării evenimentelor;

n) să asigure realizarea măsurilor stabilite de inspectorii de muncă, cu prilejul controalelor și al cercetării evenimentelor;

o) să desemneze, la solicitarea inspectorului de muncă, lucrătorii care să participe la efectuarea controlului sau la cercetarea evenimentelor;

p) să nu modifice starea de fapt rezultată din producerea unui accident mortal sau colectiv, în afară de cazurile în care menținerea acestei stări ar genera alte accidente ori ar periclita viața accidentaților și a altor persoane participante la procesul de muncă;

q) să asigure echipamente de muncă care să nu prezinte pericol pentru securitatea și sănătatea lucrătorilor sau ale celorlalți participanți la procesul de muncă;

r) să asigure echipamente individuale de protecție, în conformitate cu art.7 alin.(6), corespunzătoare prevederilor legislației în vigoare;

s) să acorde obligatoriu un nou echipament individual de protecție, în cazul degradării acestuia sau a pierderii calităților de protecție.

Art. 14.

Alimentația de protecție se acordă, atunci când condițiile de muncă o impun, obligatoriu și gratuit, de către angajatori, persoanelor care lucrează în locuri de muncă cu condiții grele și vătămătoare și se stabilește prin contractul colectiv de muncă și/sau contractul individual de muncă.

Art. 15.

Materialele igienico-sanitare se acordă, obligatoriu și gratuit, de către angajatori; categoriile de materiale igienico-sanitare, precum și locurile de muncă ce impun acordarea acestora, se stabilesc, prin contractul colectiv de muncă și/sau contractul individual de muncă.

Secțiunea V. Informarea lucrătorilor

Art. 16. -

(1) Avându-se în vedere mărimea întreprinderii și/sau unității, angajatorul trebuie să ia măsuri corespunzătoare astfel încât lucrătorii și/sau reprezentanții acestora în întreprindere și/sau unitate să primească, în conformitate cu prevederile legale, toate informațiile necesare privind:

- a) riscurile pentru securitate și sănătate și măsurile și activitățile de prevenire și protecție atât la nivelul întreprinderii și/sau unității, în general, cât și la nivelul fiecărui post de lucru și/sau funcție;
- b) măsurile luate în conformitate cu art.10.

(2) Angajatorul trebuie să ia măsurile corespunzătoare astfel încât angajatorii lucrătorilor din orice întreprindere și/sau unitate exterioară, angajați în întreprinderea sa, să primească informații adecvate privind aspectele la care s-a făcut referire la lit. a) și b) de la alin. (1), care privesc acești lucrători.

Art. 17.

Angajatorul trebuie să ia măsurile corespunzătoare pentru ca lucrătorii cu atribuții specifice în materie de securitate și sănătate sau reprezentanții lucrătorilor, cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor, pentru a-și îndeplini funcțiile, în conformitate cu prevederile prezentei legi, să aibă acces la:

- a) evaluarea riscurilor și măsurile la care s-a făcut referire în art.12, alin. (1), (a) și (b);
- b) lista și rapoartele la care s-a făcut referire în art. 12 (1) (c) și (d);
- c) informații privind măsurile din domeniul securității și sănătății în muncă, precum și informații provenind de la instituțiile de control și autoritățile competente în domeniu.

Secțiunea VI. Consultarea și participarea lucrătorilor

Art. 18. -

(1) Angajatorii consultă lucrătorii și/sau reprezentanții lor și le permit acestora să participe la discutarea tuturor problemelor referitoare la securitatea și sănătatea în muncă prin:

- a) - consultarea lucrătorilor;
- b)- dreptul lucrătorilor și/sau reprezentanților lor să facă propuneri;
- c)- participare echilibrată, conform reglementărilor în vigoare.

(2) Lucrătorii sau reprezentanții lucrătorilor, cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor iau parte, în mod echilibrat, sau sunt consultați în prealabil și în timp util de către angajator cu privire la:

- a) orice măsură care ar afecta semnificativ securitatea și sănătatea;
- b) desemnarea lucrătorilor la care s-a făcut referire în art. 8, alin. (1) și art.10, alin. (2) și activitățile la care s-a făcut referire în art. 8, alin. (1);
- c) informațiile, la care s-a făcut referire în art. 12, alin. (1), art.16 și 17;
- d) angajarea, când este cazul, a persoanelor sau serviciilor competente din afara întreprinderii și/sau unității, la care s-a făcut referire în art. 8, alin. (3);
- e) organizarea și planificarea instruirii la care se face referire în art. 22 și 23.

(3) Reprezentanții lucrătorilor, cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor au dreptul să ceară angajatorului să ia măsurile cele mai potrivite și să prezinte propuneri în acest sens cu scopul de a diminua riscurile pentru lucrători și/sau de a elimina sursele de pericol.

(4) Lucrătorii sau reprezentanții lucrătorilor, cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor nu pot fi supuși unor prejudicii din cauza activităților la care s-a făcut referire în alineatele (1) și (2).

(5) Angajatorul trebuie să acorde reprezentanților lucrătorilor, cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor un timp adecvat, fără diminuarea drepturilor salariale și să le furnizeze mijloacele necesare pentru a-și putea exercita drepturile și atribuțiile care decurg din prezenta lege.

(6) Lucrătorii și/sau reprezentanții lucrătorilor, cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor sunt îndreptățiți să apeleze la autoritățile competente, în cazul în care consideră că măsurile adoptate și mijloacele utilizate de către angajator nu sunt suficiente pentru garantarea securității și sănătății în muncă.

(7) Reprezentanților lucrătorilor, cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor trebuie să li se acorde posibilitatea de a supune atenției reprezentanților autorităților competente observațiile lor, în timpul vizitelor de control.

Art. 19.

În vederea realizării prevederilor art. 16, 17 și 18, alin.(1), la nivelul angajatorului, se constituie Comitete de securitate și sănătate în muncă, care se înființează, se organizează și funcționează conform reglementărilor legale.

Secțiunea VII. Instruirea lucrătorilor

Art. 20. -

(1) Angajatorul va asigura ca fiecare lucrător să primească o instruire suficientă și adecvată în domeniul securității și sănătății, în special, sub formă de informații și instrucțiuni de lucru, specifice locului de muncă și postului său:

- a) la angajare;
- b) la schimbarea locului de muncă sau la transfer;
- c) la introducerea unui nou echipament de muncă sau a unor modificări ale echipamentului existent;

- d) la introducerea oricărei noi tehnologii sau proceduri de lucru;
- e) la executarea unor lucrări speciale;
- (2) Instruirea prevăzută la paragraful anterior trebuie să fie:
  - a) adaptată evoluției riscurilor sau apariției unor noi riscuri;
  - b) periodică și ori de câte ori este necesar.
- (3) Angajatorul se va asigura că lucrătorii din întreprindere și/sau unității din exterior, care desfășoară activități în întreprinderea sa, au primit instrucțiuni adecvate referitoare la riscurile legate de securitate și sănătate pe durata desfășurării activității în întreprinderea și/sau unitatea sa.
- (4) Reprezentanții lucrătorilor, cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor au dreptul la instruire corespunzătoare.

Art. 21. -

- (1) Instruirea la care s-a făcut referire în art. 20, alin.(1), (2) și (4) nu poate fi realizată pe cheltuiala lucrătorilor și/sau a reprezentanților lucrătorilor.
- (2) Instruirea la care s-a făcut referire în art. 20, alin.(1) și (2) trebuie să se realizeze în timpul programului de lucru.
- (3) Instruirea la care s-a făcut referire în art. 20, alin.(4) trebuie să se efectueze în timpul programului de lucru, fie în interiorul, fie în afara întreprinderii și/sau unității.

CAPITOLUL IV OBLIGAȚIILE LUCRĂTORILOR

Art. 22. Fiecare lucrător trebuie să desfășoare activitatea, în conformitate cu pregătirea și instruirea sa, precum și cu instrucțiunile primite din partea angajatorului, astfel încât să nu expună la pericol de accidentare sau îmbolnăvire profesională propria persoană, iar ceilalți participanți la procesul de muncă să nu fie afectați de acțiunile sau erorile sale de lucru.

Art. 23. -

- (1) În mod deosebit, în scopul realizării obiectivelor prevăzute la art. 22, lucrătorii trebuie:
  - a) să utilizeze corect mașinile, aparatura, uneltele, substanțele periculoase, echipamentele de transport și alte mijloace de producție;
  - b) să utilizeze corect echipamentul individual de protecție acordat și, după utilizare, să îl înapoieze la locul său, special amenajat pentru păstrarea acestuia;
  - c) să nu procedeze la scoaterea din funcțiune, modificarea, schimbarea sau înlăturarea arbitrară a dispozitivelor de securitate proprii, în special, ale mașinilor, aparaturii, uneltelor, instalațiilor tehnice și clădirilor și să utilizeze corect aceste dispozitive de protecție;
  - d) să comunice imediat angajatorului și/sau altor lucrători cu atribuții specifice în domeniul securității și sănătății orice situație de muncă, despre care au motive întemeiate să o considere un pericol pentru securitate și sănătate ca și orice defecțiuni ale sistemelor de protecție;
  - e) să aducă la cunoștința conducătorului locului de muncă accidentele de muncă suferite de propria persoană și de alte persoane participante la procesul de muncă;
  - f) să coopereze cu angajatorul și/sau cu lucrătorii cu atribuții specifice în domeniul securității și sănătății, în condițiile legii, atât timp cât este necesar, pentru a face posibilă realizarea oricăror sarcini sau cerințe impuse de autoritatea competentă în domeniu;

g) să coopereze, atât timp cât este necesar, cu angajatorul și/sau lucrătorii cu atribuții specifice în domeniul securității și sănătății, pentru a permite angajatorului să se asigure că mediul de muncă și condițiile de lucru sunt sigure și fără riscuri pentru securitate și sănătate în domeniul său de activitate;

h) să își însușească și să respecte prevederile legislației din domeniul securității și sănătății în muncă și măsurile de aplicare a acestora;

i) să dea relațiile solicitate de organele de control și de cercetare în domeniul securității și sănătății în muncă.

(2) Obligațiile prevăzute la alin.(1) se aplică, după caz, și celorlalți participanți la procesul de muncă, conform activităților pe care aceștia le desfășoară.

CAPITOLUL V. SUPRAVEGHEREA SĂNĂTĂȚII

Art. 24.

Măsurile care asigură supravegherea corespunzătoare a sănătății lucrătorilor în funcție de riscurile privind securitatea și sănătatea în muncă se stabilesc potrivit legii.

Art. 25. –

(1) Măsurile prevăzute la art.24 vor fi stabilite astfel încât fiecare lucrător, dacă dorește, să poată beneficia de supravegherea sănătății la intervale regulate.

(2) Supravegherea sănătății lucrătorilor este asigurată prin medicii specialiști de medicină a muncii.

CAPITOLUL VI DECLARAREA, CERCETAREA, ÎNREGISTRAREA, RAPORTAREA EVENIMENTELOR

Secțiunea I. Evenimente

Art. 26. Orice eveniment, așa cum este definit la art. 5, lit. f), va fi comunicat, de îndată, angajatorului, de către conducătorul locului de muncă sau de orice altă persoană care are cunoștință despre producerea acestuia.

Art.27.

(1) Angajatorul are obligația să comunice evenimentele, de îndată, după cum urmează:

a) inspectoratelor teritoriale de muncă, toate evenimentele definite la art.5 lit.f)

b) asiguratorului, potrivit Legii nr.346/2002, cu modificările și completările ulterioare, evenimentele urmate de incapacitate temporară de muncă, invaliditate sau deces, la confirmarea acestora;

c) organelor de urmărire penală, după caz.

(2) Orice medic, inclusiv medicul de medicină a muncii aflat într-o relație contractuală cu angajatorul, va semna obligatoriu, atât suspiciunile cât și bolile profesionale sau legate de profesiune depistate cu prilejul prestațiilor medicale.

- (3) Semnalarea prevăzută la alineatul precedent, se trimite autorității de sănătate publică teritorială, de îndată, la constatarea cazului.

Art. 28.

În cazul accidentelor de circulație produse pe drumurile publice, în care printre victime sunt și persoane aflate în îndeplinirea unor sarcini de serviciu organele de poliție rutieră competente vor trimite instituțiilor și/sau persoanelor fizice/juridice prevăzute la art. 29, în termen de 5 zile de la data solicitării, un exemplar al procesului-verbal de cercetare la fața locului.

Art. 29. -

(1) Cercetarea evenimentelor este obligatorie se efectuează astfel:

- a) de către angajator, în cazul evenimentelor care au produs incapacitate temporară de muncă;
- b) de către inspectoratele teritoriale de muncă, în cazul evenimentelor urmate de accidente care au produs invaliditate evidentă sau confirmată, deces, accidente colective, incidente periculoase, în cazul evenimentelor care au produs incapacitate temporară de muncă lucrătorilor la angajatorii persoane fizice, precum și în situațiile cu persoane date dispărute;
- c) de către Inspekția Muncii, în cazul evenimentelor care au produs accidente colective, generate de unele evenimente deosebite, precum avariile sau exploziile.
- d) de către direcția de sănătate publică în cazul suspiciunilor de boală profesională și a bolilor legate de profesie.

(2) Rezultatul cercetării evenimentului se va consemna într-un proces-verbal.

(3) În caz de deces al persoanei accidentate ca urmare a unui eveniment, instituția medico-legală competentă este obligată să înainteze inspectoratului teritorial de muncă, în termen de 7 zile de la data decesului, o copie de pe raportul de constatare medico-legală.

Art. 30. -

(1) Înregistrarea accidentului de muncă se face în baza procesului-verbal de cercetare.

(2) Accidentul de muncă înregistrat de angajator se raportează de către acesta la inspectoratul teritorial de muncă, precum și la asigurator, potrivit Legii nr.346/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Secțiunea II. Accidente de muncă

Art. 31.

În sensul celor prevăzute la art. 5 g), este, de asemenea, accident de muncă:

- a) accidentul suferit de elevii, studenții, ucenicii, precum și șomerii în perioada de reconversie profesională, în timpul efectuării instruirii practice;
- b) accidentul suferit de persoanele care îndeplinesc sarcini de stat sau de interes public, inclusiv în cadrul unor activități culturale, sportive, în țară sau în afara granițelor țării, în timpul și din cauza îndeplinirii acestor sarcini;
- c) accidentul survenit în cadrul activităților cultural-sportive organizate, în timpul și din cauza îndeplinirii acestor activități;
- d) accidentul suferit de orice persoană, ca urmare a unei acțiuni întreprinse din proprie inițiativă pentru salvarea de vieți omenești;
- e) accidentul suferit de orice persoană, ca urmare a unei acțiuni întreprinse din proprie inițiativă pentru prevenirea ori înlăturarea unui pericol care amenință avutul public și privat;

f) accidentul cauzat de activități care nu au legătura cu procesul muncii, dacă se produce la sediul persoanei juridice sau la adresa persoanei fizice, în calitate de angajator, ori în alt loc de muncă organizat de aceștia, în timpul programului de muncă și nu se datorează culpei exclusive a accidentatului.

g) accidentul de traseu, dacă deplasarea s-a făcut în timpul și pe traseul normal de la domiciliul lucrătorului la locul de muncă organizat de angajator, și invers;

h) accidentul suferit în timpul deplasării de la sediul persoanei juridice sau fizice la locul de muncă sau de la un loc de muncă la altul, pentru îndeplinirea unei sarcini de muncă;

i) accidentul suferit în timpul deplasării de la sediul persoanei juridice sau de la adresa persoanei fizice la care este încadrată victima, sau de la orice alt loc de muncă organizat de acestea, la o altă persoană juridică sau fizică, pentru îndeplinirea sarcinilor de muncă, pe durata normală de deplasare;

În situațiile menționate la lit. f), h) și i), deplasarea trebuie să se facă fără abateri nejustificate de la traseul normal și, de asemenea, transportul să se facă în condițiile prevăzute de normele de securitate și sănătate sau de circulație, în vigoare;

j) accidentul suferit înainte sau după încetarea lucrului, dacă victima prelua sau preda uneltele de lucru, locul de muncă, utilajul sau materialele, dacă schimba îmbrăcămintea personală, echipamentul individual de protecție sau orice alt echipament pus la dispoziție de angajator, dacă se afla în baie sau în spălător, sau dacă se deplasa de la locul de muncă la ieșirea din incinta persoanei juridice sau fizice și invers;

k) accidentul suferit în timpul pauzelor regulamentare, dacă acesta a avut loc în locuri organizate de angajator precum și în timpul și pe traseul normal spre și de la aceste locuri;

l) accidentul suferit de lucrători ai angajatorilor români sau de persoane fizice române, delegați pentru îndeplinirea îndatoririlor de serviciu în afara granițelor țării, pe durata prevăzută în documentul de deplasare.

Deplasarea trebuie să se facă fără abateri nejustificate de la traseul programat;

m) accidentul suferit de personalul român care efectuează lucrări și servicii pe teritoriul altor țări, în baza unor contracte, convenții sau în alte condiții prevăzute de lege, încheiate de persoane juridice române cu parteneri străini, în timpul și din cauza îndeplinirii îndatoririlor de serviciu;

n) accidentul suferit de cei care urmează cursuri de calificare, recalificare sau perfecționare a pregătirii profesionale, în timpul și din cauza efectuării activităților aferente stagiului de practică;

o) accidentul determinat de fenomene sau calamități naturale cum ar fi: furtună, viscol, cutremur, inundație, alunecări de teren, trăsnet (electrocutare) etc., dacă victima se afla în timpul procesului de muncă sau în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu;

p) accidentul survenit în timpul vizitelor organizate la o persoană juridică sau fizică în scop profesional;

q) dispariția unei persoane, în condițiile unui accident de muncă și în împrejurări care îndreptățesc presupunerea decesului acesteia;

r) accidentul suferit de o persoană, aflată în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, ca urmare a unei agresiuni.

Art. 32. Accidentul de muncă se clasifică, în raport cu urmările produse și cu numărul persoanelor accidentate, în:

a) accident care produce incapacitate temporară de muncă de cel puțin 3 zile;

- b)accident care produce incapacitate temporară de muncă de peste 3 zile;
- c)accident care produce invaliditate;
- d)accident mortal;
- e)accident colectiv, când sunt accidentate cel puțin trei persoane în același timp și din aceeași cauză.

Secțiunea III. Bolile profesionale

Art. 33.

Sunt de asemenea boli profesionale, așa cum au fost definite ele la art. 5, lit. h), afecțiunile suferite de elevi și studenți în timpul efectuării instruirii practice.

Art. 34. –

(1) Declararea bolilor profesionale este obligatorie și se face de către medicii din cadrul autorităților de sănătate publică județene și a municipiului București.

(2) Cercetarea cauzelor îmbolnăvirilor profesionale, în vederea confirmării sau infirmării lor, precum și stabilirea de măsuri pentru prevenirea altor îmbolnăviri, se fac de către specialiștii direcțiilor de sănătate publică teritoriale, în colaborare cu inspectorii din inspectoratele teritoriale de muncă.

(3) Rezultatul cercetării bolii profesionale se consemnează într-un proces-verbal de cercetare a cazului de boală profesională.

(4) Declararea bolilor profesionale se face, în baza procesului-verbal de cercetare.

(5) Bolile profesionale noi declarate se raportează lunar de către autoritatea de sănătate publică teritorială, la Centrul național de coordonare metodologică și informare privind bolile profesionale din Institutul de sănătate publică București și la Centrul de calcul și statistică sanitară București, precum și la structurile teritoriale ale asigurătorului stabilit conform Legii nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale, cu modificările și completările ulterioare.

(6) Intoxicația acută profesională se declară, se cercetează și se înregistrează atât ca boală profesională, cât și ca accident de muncă.

(7) Medicii de medicină a muncii aflați într-o relație contractuală cu angajatorul, conform prevederilor legale, vor declara suspiciunea de boală profesională sau legată de profesiune autorităților de sănătate publică județene și a municipiului București.

CAPITOLUL VII

Grupuri de risc (grupuri vulnerabile)

Art. 35.

Grupurile supuse riscurilor specifice trebuie protejate împotriva pericolelor care le afectează în mod specific.

Art. 36. Grupurile prevăzute la art. 35 sunt:

- a) femeile gravide, lehuze sau care alăptează;
- b) tinerii;
- c) persoanele cu dizabilități;

- d) persoanele vârstnice;
- e) persoane a căror stare de sănătate necesită măsuri de protecție specifice, pe o perioadă limitată, conform recomandării medicului curant.

CAPITOLUL VIII. RĂSPUNDEREA JURIDICĂ

Art.37.

Constituie infracțiuni neluarea măsurilor legale de securitate și sănătate în muncă și se pedepsesc în temeiul prezentei legi, următoarele fapte:

(1) Neluarea vreuneia din măsurile legale de securitate și sănătate în muncă de către persoana care avea îndatorirea de a lua aceste măsuri, dacă se creează un pericol iminent de producere a unui accident de muncă sau de îmbolnăvire profesională, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 2 ani sau cu zile-amendă.

(2) Dacă fapta prevăzută în alin. (1) se comite în locuri de muncă ce prezintă un pericol deosebit, pedeapsa este închisoarea strictă de la un an la 3 ani sau zile-amendă.

(3) Fapta prevăzută în alin. (1) săvârșită din culpa se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu zile-amendă, iar fapta prevăzută în alin. (2) săvârșită din culpa se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la un an sau cu zile-amendă.

Art. 38.

Constituie infracțiuni nerespectarea măsurilor legale de securitate și sănătate în muncă și se pedepsesc în temeiul prezentei legi, următoarele fapte:

(1) Nerespectarea de către orice persoană a măsurilor stabilite cu privire la securitatea și sănătatea în muncă, dacă prin aceasta se creează un pericol iminent de producere a unui accident de muncă sau de îmbolnăvire profesională, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 2 ani sau cu zile-amendă.

(2) Dacă fapta prevăzută în alin. (1) se comite în locuri de muncă ce prezintă un pericol deosebit, pedeapsa este închisoarea strictă de la un an la 3 ani sau zile-amendă.

(3) Dacă nerespectarea constă în repunerea în funcție a instalațiilor, mașinilor și utilajelor, anterior eliminării tuturor deficiențelor pentru care s-a luat măsura opririi lor, pedeapsa este închisoarea strictă de la un an la 2 ani sau zile-amendă.

(4) Faptele prevăzute în alin. (1) și (3) săvârșite din culpă se pedepsesc cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu zile-amendă, iar fapta prevăzută în alin. (2) săvârșită din culpă se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la un an sau cu zile-amendă.

Art.39. -

(1) Constituie contravenții faptele săvârșite de angajatorii aflați în una dintre situațiile prevăzute de prezenta lege, dacă nu au fost comise în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să fie considerate infracțiuni.

(4) Constituie contravenție și se sancționează cu amenda de la 5.000 RON la 10.000 RON încălcarea dispozițiilor art. 13 lit. b), c), p) și r);

(5) Constituie contravenție și se sancționează cu amenda de la 3.000 RON la 10.000 RON încălcarea dispozițiilor art. 13 lit. n);

(4) Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 4.000 RON la 8.000 RON următoarele:

- a) încălcarea dispozițiilor art. 12, alin. (1) lit. a) și b), ale art. 13 lit. a), d) – m) și o), ale art. 20 alin. (1), (2) și (3), ale art. 29 alin. (1) lit. a) și ale art. 30 alin. (2);
- b) obligarea lucrătorilor de a contribui financiar la măsurile privind securitatea, igiena și sănătatea în muncă;
- c) neluarea măsurilor prevăzute în norme pentru lucrul la înălțime.
- d) neluarea măsurilor prevăzute în norme pentru lucrul în spații închise și în condiții de izolare;

(5) Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 3.500 RON la 7.000 RON următoarele:

- a) încălcarea dispozițiilor art. 7 alin. (5), ale art. 8, ale art. 11 alin. (1), ale art. 13 lit. q) și s) și ale art. 27 alin. (1) lit. a) și b);
- b) neluarea măsurilor prevăzute în norme, care să prevină prezența peste limitele admise în norme a factorilor nocivi chimici, fizici sau biologici, precum și suprasolicitarea diferitelor organe sau sisteme ale organismului uman, în procesul de muncă;
- c) darea în exploatare sau repunerea în funcțiune, parțială sau totală, a construcțiilor, echipamentelor de muncă noi sau reparate, precum și aplicarea unor procese tehnologice care nu corespund normelor de securitate și sănătate în muncă;
- d) neîntocmirea sau nerespectarea documentațiilor tehnice pentru executarea lucrărilor care necesită măsuri speciale de siguranță;
- e) neluarea măsurilor pentru prevenirea și lichidarea avariilor;
- f) folosirea surselor de foc deschis și fumatul în locurile în care acestea sunt interzise prin norme;
- g) neluarea măsurilor de securitate și sănătate în muncă pentru prevenirea accidentelor prin electrocutare, la executarea, exploatarea, întreținerea și repararea instalațiilor și a echipamentelor electrice, precum și a măsurilor pentru prevenirea efectelor electricității statice și a descărcărilor atmosferice;
- h) nerespectarea măsurilor de securitate și sănătate în muncă privind depozitarea, manipularea, transportul sau utilizarea materialelor toxice, corosive, inflamabile, a pesticidelor, precum și a deșeurilor rezultate;
- i) neasigurarea sau nefolosirea instalațiilor electrice de construcție adecvate, la locurile de muncă unde există pericole de incendiu sau de explozie;
- j) nerespectarea normelor de securitate și sănătate în muncă privind asigurarea celei de-a doua surse de alimentare cu energie electrică a echipamentelor de muncă;
- k) încălcarea dispozițiilor legale referitoare la asigurarea și utilizarea fondului necesar pentru realizarea măsurilor de securitate și sănătate în muncă.

(6) Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 3.000 RON la 6.000 RON următoarele:

- a) încălcarea dispozițiilor art. 10 alin. (1) și (2) și ale art. 16;
- b) încălcarea dispozițiilor art. 14, art. 15 și ale art. 34 alin. (1), (6) și (7);
- c) nerespectarea normelor de securitate și sănătate în muncă privind transportul, manipularea și depozitarea echipamentelor de muncă, materialelor și produselor;
- d) nerespectarea normelor de securitate și sănătate în muncă privind delimitarea, îngrădirea și semnalizarea zonelor periculoase, golurilor, săpăturilor, puțurilor și lămpilor;
- e) nerespectarea măsurilor de securitate și sănătate în muncă pentru asigurarea exploatarea fără pericole a instalațiilor de sudare, a recipientelor-butelii cu gaze comprimate sau lichefiate, a

instalațiilor mecanice sub presiune, a conductelor prin care circulă fluide sub presiune și a altor asemenea echipamente de muncă;

f) nerespectarea prevederilor legale securitate și sănătate în muncă privind întreținerea, revizia și repararea periodică a echipamentelor de muncă;

g) nerespectarea prevederilor legale privind exploatarea în condiții de siguranță a mijloacelor de transport și a celor de ridicat;

h) nerespectarea prevederilor legale de securitate și sănătate în muncă privind aplicarea metodelor de exploatare miniera, execuția, exploatarea și întreținerea lucrărilor miniere, realizarea și funcționarea sistemului de aeraj, corespunzător clasificării minelor din punct de vedere al emanațiilor de gaze.

(7) Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 2.500 RON la 5.000 RON următoarele:

a) încălcarea dispozițiilor art. 17 și ale art. 21;

b) încălcarea prevederilor legale privind înființarea, organizarea și funcționarea Comitetului de Securitate și Sănătate în Muncă;

c) încălcarea prevederilor legale de securitate și sănătate în muncă privind timpul de muncă, munca în schimburi și intensitatea muncii;

d) nerespectarea prevederilor legale privind asigurarea, marcarea și întreținerea căilor de acces și de circulație;

e) neasigurarea iluminatului de siguranță la locurile de munca prevăzute în normele de securitate și sănătate în muncă;

f) încredințarea utilizării și supravegherii echipamentelor de muncă unor persoane neautorizate;

g) nerespectarea prevederilor legale privind organizarea și desfășurarea activității de salvare.

(8) Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 2.000 RON la 4.000 RON următoarele:

a) încălcarea dispozițiilor art. 12, alin. (1), lit. c) și d) și ale art. 18 alin. (4) și (5);

b) încălcarea dispozițiilor art. 34 alin. (5);

c) neluarea de măsuri corespunzătoare pentru ca numai lucrătorii și ceilalți participanți la procesul de muncă care au fost instruiți adecvat să poată avea acces la locurile de muncă unde există riscuri pentru securitatea și sănătatea acestora;

d) nerespectarea prevederilor legale privind organizarea activității de păstrare, întreținere și denocivizare a echipamentului individual de protecție;

e) neîntocmirea documentelor de urmărire a parametrilor funcționali ai echipamentelor de muncă și a rapoartelor de serviciu pentru instalațiile cu regim special de exploatare;

f) neprezentarea de către persoanele fizice și juridice abilitate pentru a presta servicii în domeniul securității și sănătății în muncă a raportului semestrial de activitate.

(9) Contravenientul poate achita pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii prevăzute în lege, agentul constator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal.

Art. 40. -

(1) Constatarea contravențiilor și aplicarea amenzilor prevăzute la art.40, alin. (2)-(8) se fac de către inspectorii de muncă;

(2) Constatarea contravențiilor și aplicarea amenzilor prevăzute la art. 40 alin. (6), lit. b) și alin. (7), lit. b) se fac și de către inspectorii sanitari din cadrul Ministerului Sănătății și al unităților subordonate.

(3) În caz de constatare a unei situații care se încadrează în prevederile art. 38 și art. 39, inspectorii prevăzuți la alin. (1) și (2) ale acestui articol, vor sesiza de îndată organele de urmărire penală competente, potrivit legii.

Art. 41.

Sancțiunile contravenționale se aplică angajatorilor.

Art.42.

Angajatorii sancționați contravențional pot formula plângere împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției în termen de 15 zile de la data comunicării, la judecătoria în a cărei rază teritorială a fost săvârșită fapta.

Art. 43.

Dispozițiile Ordonanței nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări prin Legea nr.180/2002, cu modificările și completările ulterioare, sunt aplicabile în măsura în care nu conțin dispoziții contrare prezentei legi.

CAPITOLUL IX. AUTORITATE COMPETENTĂ ȘI INSTITUȚII CU ATRIBUȚII ÎN DOMENIU

Art. 44. -

(1) Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, este autoritatea competentă în domeniul securității și sănătății în muncă.

(2) Principalele atribuții ale Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, în acest domeniu, sunt:

- a)**elaborează politica și strategia națională în domeniul securității și sănătății în muncă în colaborare cu Ministerul Sănătății;
- b)**elaborează actele normative, în vederea implementării unitare a strategiei naționale și a acquis-ului comunitar din domeniu;
- c)**avizează, participă la elaborarea și, după caz, la aprobarea reglementărilor cu implicații în domeniu, inițiate de alte instituții, potrivit legii;
- d)**monitorizează aplicarea legislației pe baza datelor, informațiilor și propunerilor transmise de instituțiile aflate în subordine sau coordonare, precum și ale celor cu care colaborează în desfășurarea activității;
- e)**abilitează persoane juridice și fizice pentru a presta servicii de protecție și prevenire în domeniul securității și sănătății în muncă, denumite în textul prezentei legi servicii externe, la care se face referire în art. 8, alin (4);
- f)**recunoaște, desemnează, notifică și supraveghează laboratoare de încercări, precum și organisme din domeniul său de competență, în condițiile legii;

- g)** coordonează, în colaborare cu Ministerul Educației și Cercetării elaborarea programelor de cercetare de interes național în domeniul securității și sănătății în muncă;
- h)** organizează, împreună cu Ministerul Educației și Cercetării, activitatea de pregătire generală și/sau de specialitate în domeniul securității și sănătății în muncă pentru instituțiile de învățământ;
- i)** desfășoară activități de informare-documentare în domeniul său de competență, potrivit legii;
- j)** avizează materiale de informare și instruire, cum ar fi suporturi de curs, broșuri, pliante, afișe elaborate de alte persoane juridice sau fizice, în sensul asigurării concordanței mesajelor pe care acestea le conțin cu prevederile legislației în vigoare;
- k)** reprezintă statul în relațiile internaționale din domeniul său de competență.

Art. 45. -

(1) Ministerul Sănătății, ca organ de specialitate al administrației publice centrale, este autoritatea centrală în domeniul asistenței de sănătate publică:

(2) Ministerul Sănătății îndeplinește, în principal, următoarele atribuții în domeniul sănătății lucrătorilor la locul de muncă:

- a) coordonează, activitatea de medicină a muncii la nivel național;
- b) elaborează sau avizează reglementări pentru protecția sănătății în relație cu mediul de muncă și pentru promovarea sănătății la locul de muncă și pentru medicina muncii;
- c) supraveghează starea de sănătate a lucrătorilor;
- d) asigură formarea și perfecționarea profesională în domeniul medicinei muncii;
- e) coordonează activitatea de cercetare, declarare, înregistrare și evidență a bolilor profesionale și a celor legate de profesiune;
- f) autorizează/avizează și controlează calitatea serviciilor medicale acordate lucrătorilor la locul de muncă;
- g) colaborează cu alte instituții implicate în activități cu impact asupra sănătății lucrătorilor;
- h) îndeplinește și alte atribuții, conform competențelor în domeniul, reglementate prin legi speciale.

Art. 46.

(1) În domeniul securității și sănătății în muncă, Inspekția Muncii reprezintă autoritatea competentă în ceea ce privește controlul aplicării legislației.

(2) Instituția prevăzută la alin. (1) are, în principal, următoarele atribuții:

- a)** controlează realizarea programelor de prevenire a riscurilor profesionale;
- b)** solicită măsurători și determinări, examinează probe de produse și de materiale în unități și în afară acestora, pentru clarificarea unor evenimente sau situații de pericol;
- c)** dispune sistarea activității sau scoaterea din funcțiune a echipamentelor de muncă, în cazul în care constată o stare de pericol iminent de accidentare sau de îmbolnăvire profesională și sesizează, după caz, organele de urmărire penală;
- d)** cercetează evenimentele conform competențelor, avizează cercetarea, stabilește sau confirmă caracterul accidentelor;
- e)** coordonează, în colaborare cu Institutul Național de Statistică și cu celelalte instituții implicate, după caz, sistemul de raportare și evidență a accidentelor de muncă și a incidentelor, iar, în colaborare cu Ministerul Sănătății, sistemul de raportare a bolilor profesionale sau legate de profesie;

f) analizează activitatea serviciilor externe definite la art.8 alin.(4) și propune retragerea abilitării, după caz.

g) raportarea periodică a situației aplicării legislației din domeniu Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei.

Art. 47. –

(1) Asigurătorul, stabilit de Legea nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale, cu modificările și completările ulterioare, reprezintă autoritatea competentă în domeniul asigurării pentru accidente de muncă și boli profesionale.

(2) Instituția prevăzută la alineatul precedent are atribuții pentru:

- a) sprijinirea și îndrumarea activității de prevenire în domeniul securității și sănătății în muncă a angajatorilor;
- b) reabilitarea medicală și compensarea victimelor accidentelor de muncă și a bolilor profesionale.
- c) recunoaște organismele care efectuează certificarea sistemului de management al securității și sănătății în muncă la nivelul angajatorului;

Art.48.

Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Protecția Muncii fundamentează științific măsurile de îmbunătățire a activității de securitate și sănătate în muncă și promovează politica stabilită pentru acest domeniu.

Art. 49.

(1) Ministerul Apărării Naționale, Jandarmeria Română și Inspectoratul de Stat pentru Situații de Urgență din cadrul Ministerului Administrației și Internelor, Direcția generală a penitenciarelor din cadrul Ministerului Justiției, Serviciul Român de Informații, Serviciul de Informații Externe, Serviciul de Protecție și Pază, Serviciul de Telecomunicații Speciale, precum și Comisia Națională pentru Controlul Activităților Nucleare, organizează, coordonează și controlează activitatea de securitate și sănătate în muncă din unitățile lor, prin serviciile de prevenire și protecție proprii, create sau desemnate de către aceste instituții, în scopul aplicării prevederilor prezentei legi.

(2) Cercetarea, înregistrarea și evidența accidentelor de muncă și a bolilor profesionale produse în unitățile din subordinea instituțiilor menționate la alin. (1) se efectuează de organele proprii ale acestora.

(3) Instituțiile prevăzute la alin (1) pot elabora reglementări proprii pentru aplicarea prezentei legi, în completarea celor existente la nivel național, împreună cu Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, care se aprobă prin ordin comun.

CAPITOLUL X
ELABORAREA ACTELOR NORMATIVE PENTRU IMPLEMENTAREA
LEGI SECURITĂȚII ȘI SĂNĂTĂȚII ÎN MUNCĂ

Art. 50. –

Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei va elabora hotărâri de Guvern, după cum urmează:

- (1) pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi;
- (2) pentru aprobarea Normelor generale de securitate și sănătate în muncă, care vor cuprinde alte prevederi aplicabile în întreaga economie națională;
- (3) pentru transpunerea directivelor specifice referitoare la securitatea și sănătatea în muncă.

Art. 51.

Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei va mai elabora, de asemenea:

- (1) Normele specifice de securitate și sănătate în muncă prevăzute în Normele metodologice ale prezentei legi, care se aprobă prin ordin al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei;
- (2) Actele normative necesare implementării și/sau adaptării situațiilor existente la cerințele prezentei legi.

CAPITOLUL XI. DISPOZIȚII FINALE

Art.52.

Prezenta lege nu va prejudicia prevederile naționale sau comunitare, prezente sau viitoare, care sunt mai favorabile securității și protejării sănătății lucrătorilor.

Art. 53.

- (1) Modul de finanțare a cheltuielilor pentru realizarea măsurilor de securitate și sănătate în muncă, va fi stabilit prin Normele metodologice ale prezentei legi.
- (2) Activitățile de interes național în domeniul securității și sănătății în muncă și sursele de acoperire a cheltuielilor necesare în vederea realizării acestora se aprobă de către Guvern, la propunerea Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei.
- (3) Activitățile de cercetare științifică în domeniul securității și sănătății în muncă, de interes național, se finanțează din fondurile prevăzute pentru acestea, potrivit legii.

Art. 54.

Prezenta lege intră în vigoare la data de **1 octombrie 2006**.

Art. 55. Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă:

- Legea protecției muncii nr. 90/1996, republicată în Monitorul Oficial nr. 47 din 29 ianuarie 2001, cu modificările și completările ulterioare;
- Decretul Consiliului de Stat nr. 400/1981 pentru instituirea unor reguli privind exploatarea și întreținerea instalațiilor, utilajelor și mașinilor, întărirea ordinii și disciplinei în muncă în unitățile cu foc continuu sau care au instalații cu grad ridicat de pericol în exploatare, publicat în Buletinul Oficial nr. 112 din 29 decembrie 1981;
- orice dispoziții contrare.

Prezenta lege transpune prevederile Directivei Consiliului 89/391/CEE privind introducerea de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și sănătății lucrătorilor la locul de muncă.

